

Schita prediciei, Maleahi 3:13-18

Cine-L prețuiește și îi slujește lui Dumnezeu devine o bijuterie a Lui

I. Introducere

- A. Situații în viață care stârnesc răspunsuri dure, categorice, nenaturale pentru sufletul omului
- Ești adolescentul care luptă pentru libertatea programului său, orele târzii ale nopții și alegerea prietenilor. Toate acestea însă intră în conflict cu autoritatea părintească care cere limite ca timp și ca persoane pt prieteni, orele timpurii de sosire acasă și o libertate asociată cu responsabilități îndeplinite. Un răspuns murmurat printre dinți sau mut ca o stîncă, alteori un țipăt crizat, spun același lucru cu peștișorul Nemo tatălui său Marlin: ”te urăsc”.
 - Parcă ai fost ieri, studentul venit în Timișoara și care îl căutai pe Dumnezeu, te interesa Cuvântul Lui și frecventai biserica. La examene ai luptat pe bune cu propriile tale limitări și poate de multe ori cu incompetența și corupția profesorilor. Alți colegi de-ai tăi rîd de tine și de Dumnezeul în care crezi pentru că prostiile astea religioase te aduc după examene la note de 5, 6 și rar 8, iar ei pentru că știu cum să ungă sistemul, cum merge treaba, au note mari și ca urmare bursă și loc în cămin. Așa că te găsești uneori strângând din dinți și cu pulsul ridicat, că te cerți cu Dumnezeu: Doamne, de ce? Ce rost are să ascult de Tine? Ce câștig am eu că vreau să fiu drept într-o lume coruptă?
 - Sau poate că ai câțiva ani de căsnicie, a venit un copil sau doi și nu aveți încă un apartament al vostru. Te uiți la prietenii tăi și vezi că fiecare, în moduri foarte diferite au reușit să achiziționeze unul. În plus, părinții voștri par să favorizeze financiar pe alt frate sau sora de-a voastră și nu le mai vorbești, însă te plângi la oricine vrea să te asculte. Nu vezi în schimb că stau zilnic cu copiii tăi și că își manifestă dragostea preponderent în alte forme decât cele financiare. Vrei mai mult și nu ai, alții însă o duc nesperat de bine. Din toate aceste îngrijorări ai câștigat o inimă critică plină de amărăciune.
- B. Oare știe, aude Dumnezeu aceste critici, aceste cuvinte amărâte? Îi pasă de dreptatea pe care încerc s-o trăiesc sau ia măsuri față de împotrivirea mea?
- C. Cartea Maleahi tratează câteva critici de acest fel atât din partea poporului către Dumnezeu, cât și din partea Domnului față de poporul Israel.
1. Cu ce ne-ai iubit?
 2. Cu ce am nesocotit noi Numele Tău? Cu ce am întinat noi masa Domnului?
 3. **Porunca Domnului către preoții care nu ascultă și nu onorează Numele Lui.**
 4. **Pentru ce nu sunteți credincioși legământului căsătoriei?**
 5. Unde este Dumnezeul dreptății?
 6. **Se cade să Mă înșelați cu zeciuielile voastre?**
 7. Este în van slujirea pentru Tine. Ce câștig avem dacă am păzit poruncile Tale?

II. Dumnezeu mustră pe cei aroganți din poporul Lui care disprețuiesc slujirea pentru El pentru că alții o duc mai bine ca ei și apreciază pe cei credincioși care îi sunt fideli și prețuiesc relația cu El. Ziua finală a judecății va distinge fără echivoc pe cel rău de cel drept prin pedeapsa sau răsplata cuvenită fiecăruia.

„13. Cuvintele voastre sunt aspre împotriva Mea, zice Domnul. Și mai întrebați: „Ce-am spus noi împotriva Ta?”

14. Ați zis: „Degeaba slujim lui Dumnezeu; și ce am câștigat dacă am păzit poruncile Lui și am umblat triști înaintea Domnului oștirilor?”

15. Acum fericim pe cei trufași; da, celor răi le merge bine; da, ei ispătesc pe Dumnezeu, și scapă!”

16. Atunci și cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; Domnul a luat aminte la lucrul acesta și a ascultat; și o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, pentru cei ce se tem de Domnul și cinstesc Numele Lui.

17. Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, Îmi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o pregătesc Eu. Voi avea milă de ei, cum are milă un om de fiul său care-i slujește.

18. Și veți vedea din nou atunci deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-l slujește.”

(Maleahi 3:13-18)

I. Dumnezeu muștră pe cei aroganți (13-15)

„13. Cuvintele voastre sunt aspre împotriva Mea, zice Domnul. Și mai întrebați: „Ce-am spus noi împotriva Ta?”

14. Ați zis: „Degeaba slujim lui Dumnezeu; și ce am câștigat dacă am păzit poruncile Lui și am umblat trîști înaintea Domnului oștirilor?”

15. Acum fericim pe cei trufași; da, celor răi le merge bine; da, ei ispătesc pe Dumnezeu, și scapă!”

A. Domnul interpretează cuvintele lor (13a)

Într-un pasaj anterior la o critică similară Domnul îi anunță că L-au obosit cu cuvintele lor.

Ce facem noi când primim o critică dură, cuvinte aspre, arogante?

Dumnezeu cere socoteală, întrebă, nu dă cu parul. Cu parul va da la sfârșit.

B. Aparenta nevinovăție a poporului (13b)

C. Reeditarea criticilor (14-15)

1. inutilitatea slujirii lui Dumnezeu

2. care este câștigul slujirii?

3. reversul moralității: cei mândri, cei răi, cei ce ispătesc pe Dumnezeu sunt ferice, buni, scapă

Cuvinte similare cu cele ale psalmistului.

„Da, bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei cu inima curată. Totuși, era să mi se îndoie piciorul și era să-mi alunec pașii! Căci mă uitam cu jînd la cei nesocotiți, când vedeam fericirea celor răi. Într-adevăr, nimic nu-i tulbură până la moarte, și trupul le este încărcat de grăsime. N-au parte de suferințele omenești și nu sunt loviți ca ceilalți oameni. De aceea mândria le slujește ca salbă, și asuprirea este haina care-i învelește. Li se bulbucă ochii de grăsime, și au mai mult decât le-ar dori inima. Râd și vorbesc cu răutate de asuprire: vorbesc de sus, își înalță gura până la ceruri, și limba le cutreieră pământul. De aceea aleargă lumea la ei, înghite apă din plin și zice: „Ce ar putea să știe Dumnezeu și ce ar putea să cunoască Cel Preainalt?” Așa sunt cei răi: totdeauna fericiți, și își măresc bogățiile. Degeaba, dar, mi-am curățat eu inima și mi-am spălat mâinile în nevinovăție: căci în fiecare zi sunt lovit și în toate diminețile sunt pedepsit.” (Psalmi 73:1-14)

Ce-ar fi dacă ne-am supăra la fel, de exemplu pe natură, pe pădure. De ce să nu tăiem pădurea, de ce să nu am acum lemne de foc sau să le vînd și să fac bani? Ce rost are să le protejerez pentru generațiile viitoare? Unii chiar au făcut asta și au aflat răspunsul mai repede decât se așteptau.

Oamenii de știință au început să eticheteze financiar ceea ce a lăsat Dumnezeu să primim de la natură. Energia soarelui, apa norilor, etc necesare pentru creșterea recoltei. Au făcut un calcul pentru costul polenizării dacă ar trebui făcut de om pentru toate culturile pe care le însemănțează omul. Ar trebui 13 miliarde Lire (au fost britanicii de la BBC).

La fel este și dacă îți pui problema să renunți la Dumnezeu. Este o relație vitală pentru om așa cum este natura, sănătatea în domeniul fizic.

Puterea cuvintelor. Cuvinte spuse pentru a fi crezute.

Exemplul declarațiilor lui Kant: Dumnezeu nu este în sfera cunoașterii omului. Sau ale lui Nietzsche: Dumnezeu a murit.

Aroganța omului care decretează el adevărul și schimbă moralitatea și absolutul.

Este ceva diferit în cuvintele psalmistului față de acești israeliți aroganți, atitudinea, căutarea după răspuns

II. Atitudinea celor drepi se reflectă în devotamentul crescut față de Domnul(16)

A. Cuvintele neauzite ale prietenilor despre aceste acuzații (16a)

B. Decizii presupuse pentru creșterea devotamentului și aprecierii față de Dumnezeu (16b)

Cei drepi Îl onorează pe Dumnezeu prin ascultarea lor. Denotă că Dumnezeu este prețios pentru ei.

III. Atitudinea și acțiunea lui Dumnezeu sunt binevoitoare față de cei ce se tem de El (16b-18)

A. Declarația de apartenență (16b-17a)

Ex. relației mele cu Vali, definirea prin apartenența la celălalt: Vali a mea; Adi al meu!

B. Declarația de valoare (17b)

Imaginea unei bijuterii scumpe.
Top 10 Forbes cu cele mai scumpe bijuterii.

Când nu cunoști diamantul, te mulțumești cu sticlă.

Pentru că Îl prețuiești pe Dumnezeu, El te consideră bijuteria lui valoroasă.

C. Declarația de protecție pentru judecata finală (17c)
Finalul este definitiv. Este marca veridicității, autenticității.
Exemplul salvării lui Ieremia, proorocul, de robia babiloniană.

D. Concluzie: în ziua aceea totul se va distinge clar; cel ce nu slujește, cel rău de cel ce slujește, cel drept (18)

Ceea ce trebuia văzut încă de acum, la judecata finală va fi strălucitor de clar: există o diferență masivă între trăirea celui drept și a celui rău, între cel ce-i slujește lui Dumnezeu și celui ce-și slujește sieși, cât și în destinele eterne ale celor doi.

Pentru că Îl prețuiești pe Dumnezeu și Îi slujești cu loialitate, El te va înnobila ca bijuteria lui scumpă.